

som gennemfører det grundlæggende princip i den nationale forfatningsorden om beskyttelse af sproglige mindretal — socialpolitik — anvendelse af forskellige koefficienter for at fastsætte det beløb, som går til boligstøtte til unionsborgere og til tredjelandsstatsborgere — anvendelse af forskellige udvælgelseskriterier for tildeling af boligstøtte til unionsborgere og til tredjelandsstatsborgere — forenelighed med artikel 2 og 6 TEU og artikel 21 og 34 i chartret om grundlæggende rettigheder — forenelighed med artikel 18, 45 og 49 TEUF — forenelighed med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180, s. 22) og med Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004 L 16, s. 44) — EU-retlige bestemmelsers direkte virkning — forenelighed med artikel 14 og artikel 1 i 12. tillægsprotokol til EMRK — direkte virkning af EMRK i medfør af artikel 6 TEU — sanktioner, der skal anvendes som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2000/43/EF

Konklusion

- 1) *Det første og fjerde til syvende spørgsmål forelagt af Tribunale di Bolzano i sag C-571/10 kan ikke antages til realitetsbehandling.*
- 2) *Henvisningen i artikel 6, stk. 3, TEU til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, forpligter ikke den nationale ret, såfremt der er konflikt mellem en national bestemmelse og denne konvention, til direkte at anvende bestemmelserne i nævnte konvention og undlade at anvende den bestemmelse i national ret, der er uforenelig hermed.*
- 3) *Artikel 11, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale eller regionale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der med hensyn til boligstøtte foreskriver en behandling af tredjelandsstatsborgere, som i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv har opnået status som fastboende, der er forskellig fra den, som er forbeholdt nationale borgere bosat i samme provins eller region, ved fordelingen af midler, der er bestemt til nævnte støtte, forudsat at en sådan støtte er omfattet af en af de tre kategorier, der er omhandlet i denne bestemmelse, og at samme artikels stk. 4 ikke finder anvendelse.*

(¹) EUT C 46 af 12.2.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. april 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10) og G. Frank (C-580/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-578/10 — C-580/10) (¹)

(Artikel 18 EF og 56 EF — motorkøretøjer — anvendelse i en medlemsstat af et udlånt privat motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — pålæggelse af afgift på dette køretøj i den første medlemsstat ved køretøjets første anvendelse på det nationale vejnet)

(2012/C 174/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgte: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10) og G. Frank (C-580/10)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 18 EF (nu artikel 21 TEUF) — national lovgivning, der pålægger en registreringsafgift for den første anvendelse af et motorkøretøj på det nationale vejnet — opkrævning af afgiften hos en person med bopæl i den pågældende medlemsstat, som har lånt et motorkøretøj indregistreret i en anden medlemsstat fra en person med bopæl i denne anden medlemsstat med henblik på privat benyttelse af kort varighed i den første medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter de i denne stat bosiddende personer, der har lånt et motorkøretøj, som er indregistreret i en anden medlemsstat, af en person, der er bosiddende i denne anden stat, ved den første anvendelse af dette motorkøretøj på det nationale vejnet pålægges fuld betaling af en afgift, der sædvanligvis skal betales ved indregistrering af et motorkøretøj i den første medlemsstat, uden at det tidsrum, hvor det pågældende motorkøretøj er blevet anvendt på dette vejnet, tages i betragtning, og uden at denne person kan gøre en ret til fritagelse eller tilbagebetaling gældende, når samme motorkøretøj hverken i det væsentlige skal anvendes varigt på førstnævnte medlemsstats område, eller faktisk anvendes på denne måde.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.